

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 22.

V Ljubljani, v soboto 26. januarija 1889.

Letnik XVII.

Kaj je „Pro patria“?

„Il Nuovo Osservatore Cattolico“ je objavil dopis z Dunaja, v katerem govori nekoliko o katoliškem „šulvereinu“, nadalje pa opiše društvo „Pro patria“, kakoršno je. Svojim čitateljem podamo odlomek onega dopisa v slovenskem prevodu, ker je poučljiv.

„Ko je bilo na Dunaji zborovanje katoliškega „šulvereina“, bil je v Trstu občni zbor društva „Pro patria“. Katere „patrie“ ali domovine? Jaz ne umejem.

Italijani, ki živé v južnih pokrajinah cesarstva, bojé se, da bi jih napale narodnosti, med katerimi živé. Združili so se v društvo, kateremu je središče v Roveredu, a širi se po Tirolskem, Goriškem, Istri, Primorji in Dalmaciji. To društvo hoče ustanavljati in vzdrževati italijanske šole v imenovanih deželah. To bi bilo vse pravilno in pravično, da namreč váruje svojo narodnost. Društvo je priznala tudi avstrijska vlada, ker je vrejeno po njenih postavah.

Ali to društvo je v svojem bistvu politično, deluje sicer na meji cesarstva, središče pa ima v Bologni, je odvisno od odbora, kateremu je duša pesnik „Satane“, profesor Carducci. Pri zadnjem zboru v Trstu so s svojimi jeremijadami tožili, koliko jih zatirajo. Toda čisti namen iredentizma so pokazali pri gledališki predstavi. Ne vtikam se v politično stran društva, ker to je njegova stvar, nego rečem resnico, da me stresa groza, ko pomislim, da društvo, ki je polno duha Corduccijevega in njegovih tovarišev, na vnanje kaže, da dela za vzgojo v ljudskih šolah.

Kar pa je najžalostneje, je to, da so člani tega društva zaslepljeni katoliki in duhovniki, ki je podpirajo z novci. Mi katoliki moramo zavzeti jasen položaj, sicer postanemo sredstvo, s katerim si liberalci pomagajo do svojih namenov.

Morda sodim krivo, pa mislim, da bi iskreni katoliki, posebno duhovniki, ki so člani društva „Pro patria“, morali dobro izprašati svojo vest in po-

misliti, da morejo s svojim vzgledom zvoditi neoprezne ljudi v mrežo društva, kateremu je morda vzdrževanje italijanskega jezika jeden namen, a ne poglavitni. Pomislite, da so načelniki tega društva največji liberalci, vi pa veste, kaj to pomeni. Velika je torej potreba, da nam Bog razsvetli pamet.“

Tako piše imenovani italijanski katoliški list, ki je v jezikovnem oziru gotovo nepristranski, ker ga vredejuje pravi italijanski rodoljubi. Torej naj dobro pomislijo nekateri duhovniki in dobri katoliki, ki podpirajo sovražnike cerkve, kakoršni so Crispi, Carducci in njihova liberalna stranka.

Anglija in Egipt.

II.

△ Gordonov naslednik, Raúf paša, je dobil strog ukaz, naj bode varčen; ta ukaz je Raúf tudi vestno izvrševal. Meseca maja 1881 se je prikazal Fakih Mohamed Ahmed kot Mahdi. Raúf se je bal, da se bodo v Sudanu vzdignili sužnji in je hotel iz Egipta dobiti 8000 mož, da bi branili Kartum, toda finančno nadzorstvo mu je iz finančnih vzrokov odbilo prošnjo. Dne 12. avgusta imenovanega leta je novi „prorok“ skoro pred Kartumom pobil okoli dvesto vojakov. Nevarnost je bila velika, toda Sudan je bil iz finančnih vzrokov brez vojakov. Raúf paša in vsi konzuli so zahtevali 12.000 mož iz Egipta, finančno nadzorstvo pa mu je odgovorilo, naj si pomaga s svojimi sredstvi, ker Egipt ne more prevzeti novih bremen. Raúf si je pomagal, kakor je mogel. Nasledek temu pa je bil, da je Mahdi dne 8. decembra 1881 popolnoma potolkel gubernatorja v Fašodi, Rašida beja, in prijaznega kralja Silluka-Kajkuna. Raúf je zopet zahteval vojakov iz Egipta, v odgovor je bil v februarju 1882 odstavljen.

Mohamedanski uradniki so verovali „proroku“ Mahdiju, zato je število njegovih pristašev vedno rastlo. Pod Gordonem bi se to ne bilo nikdar zgodilo, ker on bi bil tega zrelega ptička vjel v njegovem gnezdu, kakor je mnogo takih ujednih ptičev.

Raúfov naslednik je bil strogi in razumni Abd-el-Kader paša, ki se je šolal na Dunaji in na Nemškem. Prišel pa je na svoje mesto še le 12. maja. Med tem je vladal v Sudanu vicegubernator Giegler paša (iz Schweinfurtha na Bavarskem), popolnoma nezmožen mož. Bil je delavec v Siemensovi tovarni. Giegler paša bi bil rad vrhovni poglavar v Sudanu in se je dobrikal finančnemu ravnateljstvu v Kajiri. Položaj v Sudanu je slikal najboljšo in imenoval poročila konzulov laži. Zato je finančna kontrola dalje stiskala z denarjem in ni poslala nobenega vojaka v Sudan. To je bilo posebno všeč Arabiju paši, ki je hotel biti vojni minister in egiptski podkralj. Tako je torej finančna komisija napeljavala vodo na Arabijev mlin, ki je skušal vse Evropejce spoditi iz Egipta in polastiti se dežele. Arabi pa je sklenil račun brez Angležev, ki so v Aleksandriji in drugih mestih cenili škodo in jo zapisali v svoje velike dolžne knjige.

Ko je Abd-el-Kader prišel na svoje mesto, ni našel mirnega ljudstva v nobeni štirinajstih provinci, ker Giegler paša je s svojim postopanjem vse vznemiril ter pripravil vstajo. Abd-el-Kader je takoj spoznal položaj in zahteval 10.000 vojakov. Vladarji v Kajiri so mu obljubili pomoč, a poslali je niso. Abd-el-Kader je hitro nabral nekaj prostovoljnih polkov, vadil je v orožji in razpostavil na najbolj nevarno mesto. Zahteval pa je odločno zopet pomoči iz Egipta. Odgovoril pa mu je Arabi paša s poveljem, naj takoj s svojo armado pride v Egipt. Sedaj je Abd-el-Kader spoznal, koliko je ura. Vsa zveza z vlado je bila pretrgana. Z železno mirnostjo ustavil se je nevarnosti ter prestrigel vsa poročila, ki so dohajala iz Egipta. Ob enem je naročil evropskim konzulom, naj se z domačini ne pogovarjajo o političnih stvaréh. Tako je držal vstaše v strahu.

Dne 25. septembra 1882 je prišel postavni vladar v Kajiro ter takoj odposlal Abd-el-Kadru naslednjo brzojavko: „S pomočjo Boga in Angležev vrnil sem se zopet v svojo prestolnico in želim natančno poročilo o položaji v Sudanu.“ Iz veselja je

LISTEK.

Sviftijada.

(Trinštirideseti spev.)

Zvezdogledi bajé še dosedaj niso jedini v teoriji, katera moč vzdržuje svetovna telesa v ravnotežji. Tudi o lepoti posameznih nebesnih svetov sodi se različno. Ko se ozira deva v večerni tihoti v praznično večernico na nebu, pošilja nadepolni pesnik svoje srčne vzdihé in šepave heksametre bleđi luni.

Jednako je na tem realnem svetu, ki životari o samih teorijah, ki mu sladé in lajšajo njegovo bedo — le teoretično.

Jaz sodim, da je le konkurencija ista veseljna moč, ki vzdržuje vse stvari na praktični zemlji v poetični zračni višavi in v ravnotežji.

In kako bi naj bilo drugače? Kdo more zahtevati dandanes v veku napredka in splošnje omike, da živi vse po jednem kopitu in jednem okusu? Nekdo hvali domače žgance, zopet drugi zdihuje po angleških „rostbeefsteakih“.

In tako je prav! Poslednje vstvarja pisan svet in rodi potrebno konkurencijo.

Tudi naše listkarsko leposlovstvo vzdržuje neki le konkurencija v ravnotežji.

Nenaravno je torej, da toži g. „s“ o listkarski konkurenciji, ki se množi na njegovo žalost jednako perutnini v kurniku. Prav ima g. „s“.

Doslej vendar še ni take sile, ko živimo mi slovenski listkarji še vedno o domačih nemškutarjih, ki so prava kresilna goba za naše dovčipe, a kedar se spokoré poslednji, zmanjka nam kar érez noč listkarska tvarina, in naši bodoči dovčipni „salamandri“ ribali se bodo le ob grešni domači koži. Potem naj pa še sodi kdo, da nam ne koristi nemškutarska politična konkurencija.

In vendar bi bila g. „s“ in pa Sviftijancu, ki si brez dvoma oba domišljujeta, da sta najmanje „šaržirana“ petelina mej listkarsko perutnino, ljubša prava ocvrta piščeta, kakor vsa perutninska konkurencija, ki jima vedno bolj izpodkopuje petelinjo éast. Samega strahu za perutninsko prvenstvo se okljujeta večkrat tudi osobno, da kar perje leti, a le do prihodnje nedelje, kajti tedaj že zopet marljivo skupno brskata po nasprotnih in narodnih smetéh — zaradi konkurencije.

V bodoče bode pa še bolj dolg éas pod „érto“ kot doslej. Vsi slovenski listkarji so se pogodili

namreč, da hočejo iskati svojim „praskam“ sodniškega zdravila, in sicer, da se prepričajo o vplivu slovenskega juridičnega društva na jezikovno ravnopravnost pri naših sodišéh in narodnih odvetnikih. Dober zaslužek preti torej našim odvetnikom, a tudi mnogo sitnostij, katere jim bodo provzročevale slovenske tožbe in pa „brez dvoma“ slovenski pisani njihovi računi — le zaradi narodne konkurencije. O blagodejna konkurencija! Nekateri trdijo celó, da le konkurencija vzdržuje nas Slovence na površji in pa svetovno oblo v ravnotežji, ki se je bajé nekđaj, ko nas Slovencev še ni bilo na papirju, nagnila popolno proti severu, kar je zakrivilo, da smo padali mi že pri rojstvu naravnost Germaniji v usta.

Zdaj, ko smo se nekoliko obredili Slovani in ko nas devljejo tudi že na državno tehtnico, kriče zopet Nemci in nemčurji, da so izgubili svojo zgodovinsko težo in da ni „cimentirana“ sedanja državna tehtnica, katero je izdelala bajé le narodnostna konkurencija.

Blagodejno konkurencijo čuti celó železni Bismarek na svoja stara leta; kajti poslanca Bamberger in Richter sta mu neki tako oblastno konkurirala v javni zbornici s svojimi nasprotujočimi govori gledé njegove kolonijalne politike, da se je prepričal,

Notranje dežele.

Cesar je predvečeraj sprejel **srbškega poslanca** Bogičevića v avdijenci, pri kateri se je slednji poslovil od našega vladarja. Cesar se mu je zahvalil za njegovo delovanje, ki je mnogo pripomoglo k dobrih odnosom mej Avstrijo in Srbijo.

Naučni minister namerava zahtevati od državnega zbora primeren dopolnilni kredit, da se odkážejo boljši dohodki krakovski knezoškofiji.

V predvečerajšnji seji **ogerskega državnega zbora** so se vršili nepopoljski prizori. Zoper § 14 orožne postave je govoril mej drugimi tudi grof Zichy med razburjenim odobravanjem levice. Ko je rekel Zichy, da pot, po kateri hodi liberalna stranka, ni najboljše, smejalo se je več poslancev izmed večine. Zichy jim je zaklical: „Vi se smejate, jaz bi se lahko jokal!“ (Odobrovanja in ploskanje z rokami na opozicijskih sedežih). Franc Deák je rekel: „Pravice, katere se vzamejo narodu, morejo se zopet priboriti, pravice pa, katere sam opusti, so mu na večno izgubljene.“ Franc Deák je govoril te besede z onega prostora, na katerem sedi vladna stranka. (Klici iz opozicije: „Grof Tisza sedi na tem prostoru!“) Tu je vstal Tisza ter je hotel zapustiti zbornico, Zichy pa se je obrnil proti njemu, rekoč: „Resnično, prav storite, da se odstranite!“ Tisza, ki je bil že pri vratih, je skočil nazaj pred govornika, začel ga mériti ter mu jeze bled odgovoril: „Jaz bom storil, kar se bo meni poljubilo!“ V tem trenutku pa je navstal vihar po celi zbornici. Proti grofu Tiszzi, bratu ministerskega predsednika, je planilo mnogo opozicijskih poslancev. Začuli so se klici: „Vun, vun z njim! Izgubi se Tisza! Kar je črvido, naj odpade! Vun z belim slonom, tukaj ni menažerije!“ (Grof Tisza ima v svojem grbu belega slona.) Zbornica se je tresla vpitja in teptanja. Ministri so stali pri vratih ter niso mogli priti do svojih sedežev. Konečno se je predsedniku posrečilo napraviti mir. Zichy se je izjavil, da se odpove besedi, a glasoval bo zoper postavo. Razburjenost je bila tolika, da je moral predsednik pretrgati sejo.

Vnanje države.

Glasilo **srbških** naprednjakov, „Videlo“, objavlja pismo ministrov Mijatovića in Gjorgjevića, v katerem razjasnujeta nagibe svojega izstopa iz naprednjaškega tabora. „Narodni Dnevnik“, v liberalnih in dvornih krogih dobro poučen list, najodločneje trdi, da bo najkasneje v treh tednih na krmilu radikalno ministerstvo. Navedeni časopis méni, da nič ne ovira Mijatoviću vstopa v radikalni kabinet. V tem pa se menda vendar moti, ako se pomisli, da so še pred kratkim srdito napadali radikalni listi ravno ministra Mijatovića. — Ustavni odsek je sklenil poslati v Grško profesorja Gjajo in Gjorgjevića, v Danijo, Belgijo in Francijo pa Milovanovića in Živanovića, ki bodo odpotovali v ponedeljek, da se pouče o ustavah napominanih držav. V ustavni pododbor so voljeni Stojan Bosković, Velimirović in Marko Stojanović. Ta trojica mora izdelati postavni načrt do dne 15. februarja; do tedaj se bodo v Belgrad povrnili tudi zgorajšnji izvedenci.

Vsa nižja **bolgarska** duhovščina ni enih misli s svojimi višjimi pastirji. „Pol. Corr.“ javlja iz Sofije: Nekateri duhovniki so sprožili misel, da bi poslali princu Ferdinandu udanostno adreso ali pa pooblaščenca, ki bi mu zatrtili, da ostanejo vedno zvesti njemu in njegovi vladi ter hočejo vstrajati na podlagi narodnih koristi. — Prince Ferdinand bo odpotoval v Plovidiv dne 1. februarja ter se bo od tod povrnil v prestolnico dne 23. februarja. — „Agr. Tagbl.“ se z Dunaja brzoglasno poroča: „Več načelnikov bolgarske konservativne stranke, mej njimi tudi Načević, je došlo semkaj; Načević je imel razgovor s princem Battenberškim. Sodi se, da se bo v kratkem izvršil prevrat v Bolgariji.“

Ruska vlada je moskovskemu listu „Ruski Kurjer“ zaradi sovražne pisave prepovedala posamezno prodajo in objavljanje zasebnih naznanil (anons). — V transkaspiskih provincijah je velikanski mrz. V pustinjah je zmružilo mnogo čred živine.

Nemški kancler knez Bismarck je prišel predvečeraj v državni zbor, da bi se posvetoval z Bennigsenom in Frankensteinom o vshodnoafriški predlogi. Nameraval je pregovoriti vodje strank, da bi se takoj drugi dan brez odsekovega zborovanja pričela v državnem zboru razprava o nabelbinski politiki in predloga sprejela v drugem čitanji. Toda Bennigsen in Frankenstein sta se izjavila, da ni mogoče več predrugačiti vspejeda državnozbornemu delovanju. V sled tega se je pričela ta razprava danes.

Jutri bodo pariški volilci razsodili mej propalim **francoskim** republikanskim parlamentarizmom in njegovim nasprotnikom Boulangerjem. Slednji se svojem mandatu za departement Nord še ni odpovedal, kar nekoliko dokazuje da ni gotov zmage, skoravno ima mnogo več upanja, kakor Jacques, da prodere.

Abd-el-Kader najhujšega rovarja ukazal privezati na top ter ga spustiti v zrak. Naslednje dni je viselo več vstašev na vislicah. S tem je Abd-el-Kader hotel pokazati svojo odločnost in oblast. Iz Egipta pa je zopet zahteval 10.000 mož, katere so mu tudi obljubili. Z izvežbanimi svojimi vojniki je prijel sovražnika ter ga premagal v mnogih bitkah. Te zmage pa so ohladile finančno nadzorstvo v Kajiri, da je skrčilo število obljubljenih 10.000 mož na 4000. Abd-el-Kader je vsled tega odložil svojo gubernatorsko čast. Dovolili so 6000 mož, a tudi s temi ni bil zadovoljen. Konzuli so sporočili v Kajiro, da je Abd-el-Kader jedini mož, ki more rešiti Sudan. Nato so v Kajiri poslali na pomoč 10.000 mož. Ali ta armada ni bila egiptskega podkralja, marveč vstaša, ki se je bojeval proti svojemu vladarju. Z armado je prišel v Kartum tudi angleški polkovnik Stewart, da bi po ukazu svoje vlade poročal o položaji v Sudanu.

Avstrijski škofje sv. Očetu.

(Prevod v „Osservatore Romano“ objavljenega pisma.)

Sv. Oče!

Ze dlje časa smo avstrijski škofje nameravali sniti se koncem novembra na Dunaji, da bi se, kakor navadno, posvetovali o najvažnejših vprašanih službe svoje, pred vsem pa, da Tebi izrazimo svojo udanost in čestitanje. Ker pa se je, skoravno le za nekoliko časa, odložil naš sestanek, moramo Ti že sedaj predložiti to pismo, katero izvoli milostivo sprejeti.

Spominjaje se kot priče zopernosti, ki takó težko žalijo Tvoje, naše in vseh katoličanov srce, s silno boleštvjo togujemo pred Teboj, da je že davno začelo sovraštvo zoper cerkev božjo, katero je Jezus Kristus s svojo krvjo rešil kot nevesto, skoraj po celi zemlji povsod najsrमतnejše razsajati in se ne samó nadaljuje na velikansko škodo narodov, marveč se je celó razvnelo v ljuto vojsko, ki se bije s tem večjo strastjo, kolikor večja je moč protivnikov in kolikor izdatnejša so sredstva, katera so jim na razpolaganje.

Z najgorenkejšo žalostjo pa nas navdaja takó žalostni in nevredni položaj rimskega namestnika Jezusa Kristusa; saj se vendar njegova posvečena avtoriteta dan na dan bolj z nogami tepta, brezbožno se jej jemlje zakonito varstvo in se vedno bolj in bolj ostudno zatira. Zaradi tega pa mora tudi najskrajnejša bojaznost in skrb navdajati katoliški svet ne samó gledé nedotakljivosti in dejanjstvene prostosti njegovega najvišjega pastirja, marveč tudi gledé lastnega blagra. Vsled vsega tega pa moramo zopet s Teboj, sv. Oče, z nova javno izreči: Polna prostost rimskega papeža je neobhodno potrebna ter se razodeva iz njegove božje službe in najvišje oblasti; Stol sv. Petra se ni brez previdnosti božje tudi s posvetno oblastjo podprl in ojačil.

Nikakor pa ne mislimo obupati, ko vidimo rimskega papeža po vzgledu božjega Odršenika oropanega vseh zunanjih pomočkov, marveč najtrdneje upamo, da se bo sedanja beda sv. Stola in skupne cerkve srečno preobrnila v večjo slavo božjo in blagor duš. Onim, ki ljubijo Boga, je vse koristno

da se morajo umeriti resno zamorskim „sanskilotom“ na afriškem obrežju despotiške pruske hlače, ker postajajo pravim domačim Prusom od dné do dné bolj nadležne.

Blagodejna konkurencija navdušuje naposled tudi nas avstrijske Slované na našem plevelnatem političnem polji. Dočim nas poučuje g. Rieger, da počasni pešec s svojimi kvedrastimi črevlji dobi brez dvoma prvo darilo v politični dirki, trdi mladi gosp. Grégr, da kri ni voda in da „copate“ neso za politično dirko. Jednako je pri nas na Slovenskem. Ko bi mi navdušeni in vročekrvni Slovenci ne imeli svojih Heroldov, ki mažejo škripajoči narodni voz le z mazilom, ki se zove „le počasni“, brez dvoma bi se bil prevrnil on že danaj v Savo ali pa celó v Ljubljano, ki je neki v sorodu gledé teka z našo politiko.

Konkurencija, nič drugega kot konkurencija jači torej naše omaguječe ude ter nas varuje osobnega konkurza v narodnem trudu. In baš narod, ki ne gine, temveč se jači v konkurenciji, znači, da ni zrel za boben, temveč za delo in tekmovanje v politični kupčiji, ki traja le tako dolgo, kakor njena konkurencija. Sviftijanec.

in previdnost božja se ne more motiti v svojih naredbah. In ker Bog po nauku sv. Anzelma „ne ljubi na tem svetu ničesa bolj od prostosti svoje cerkve“, izkazal se je v resnici še tudi vselej kot njenega pospeševalca in váruha, ter bo tudi v dôbi, katero je določila njegova previdnost, takó odredil, da bo veselo vskliknil celi krščanski svet: „Blagoslovil si, o Gospod, zemljo svojo in odvrnil Jakobovo robstvo.“

In resnično že sedaj, sv. Oče, vidimo z radostjo, da z ne majhno tolažbo lajša milostljivi Bog Tvojo revo, z onimi mnogoštevili in velikimi tolažili namreč, katerih si postal deležen povodom Svojega letošnjega slavnostnega leta. Kdo bi ne bil opazil, s koliko čudovito vnetostjo je v Tvoj Rim vrel toliko krščanskih romarskih čet s celega sveta, da Ti izročé davek pokorščine in ljubezni. Kdo ni z velikim strmenjem zrl na tako mnogobrojna, umetniška in dragocena darila, katera Ti je poklonilo veliko in malo celega sveta! Po našem mnenji je provzročitelj tega popolnoma izrednega prizora vse-mogočni Bog, ki rahlo nagiblje in močno razburja človeška srca, ter vidimo v tem dobro in srečno znamenje bližajoče se zmage, ravno takó pa tudi plačilo Tvojemu vstrajnemu trudu za pospeševanje sv. cerkve, katero Ti v svoji milosti podeljuje Bog vsega tolažila že v tej dolini solzá. Kajti čudovito je, s koliko modrostjo vodiš in vladaš pravo ladjo Kristusovo, in s katero jasnostjo posebno luč Tvojih naukov zopet razsvetljuje podlage človeške družbe, ki so jih zarastle velike zmote, pospešuje in povišuje veljavo apostolskega Stola, in to takó, da se ne oklepajo sedaj srčneje sv. Stola samó oni, ki časté v Tebi očeta, učitelja in vodnika katoliškega sveta, marveč tudi oni, ki stojé zunaj cerkve, s posebnim občudovanjem in čestitjem gledajo na naslednika sv. Petra, iz nekakega naravnega čuta kot božjo smatrajoč oblast, ki jo ima v obilni meri.

Vsak dan dvigujemo v molitvi svoja srca k Onemu, od katerega prihaja vse dobro in vsako popolno darilo, da bi i v bodoče imela Tvoja prizadevanja in podjetja tako srečen vspeh, ter ležimo v vsi ponižnosti pred Tvojimi nogami, proseč Tvojega apostolskega blagoslova.

Tvoje Svetosti najudanejši, najpokornejši sinovi: Celestin Jožef kardinal Ganglbauer, nadškof dunajski.

Edvard Angerer, naslovni škof alalijski in generalni vikar Nj. eminece kardinala-nadškofa.

Anton Gruscheha, naslovni škof, karrheski in apostolski vojni vikar.

Matevž Jožef, škof šentpoljski.

Janez Plakolm, kapiteljski vikar linške škofije za dôbe izpraznjenega škofovskega stola.

Franc de Pavel Albert, nadškof in metropolit solnograški.

Evgen Karol, škof tridentinski.

Šimen, škof briksenski

Jožef, škof krški.

Janez, škof sekovski.

Jakob Maksimilijan, škaf lavantinski.

Alojzij Zorn, nadškof in metropolit goriški.

Janez Nep. Glavina, škof tržaško-koperski.

Franc Anijan Ferretich, škof krški (Veglija).

Jakob, škof ljubljanski.

Janez Baptista, škof poreško-puljski.

Franc de Pavel, nadškof praški.

Jožef Janez, škof kraljeviški.

Emanuel Janez, škof litomeriški.

Martin Jožef, škof budejeviški.

Franc kard. Fürstenberg, nadškof olomuški.

Franc Sal., škof brnski.

Severin Moravski, nadškof lvoški lat. rit.

Luka Solecki, škof přemislski lat. rit.

Ignacij Lobos, škof tarnovski.

Janez Puzina, avksilijar lvoški.

Jakob Glazer, naslovni škof gabalski, avksilijar přemislski.

Albin Dunajevski, škof krakovski.

Silvester Sembratoviez, metropolit gališki, ruski nadškof lvoški.

Janez Stupnicki, ruski škof přemislski, samborski in sanoški.

Julijan Pelesz, škof stanislavski.

Peter Doimus, nadškof zaderski.

Anton Jožef Foseo, škof sibiški.

Anton Busković, kapiteljski vikar spljetski.

Matevž Vodopović, škof dobrovški.

Trifon Radoničić, škof kotorski.

Peter Luksić, kapiteljski vikar hvarski in braški.

Jurij, škof vratislavski

(Dalje v prilogi.)

Italijanska vlada je dobila poročilo, da se je Ašinov s svojimi kozaki izkreal v Tadžurahu, ki je francoska last. „Tribuna“ temu dostavlja: Francoske oblasti so mu pustile stopiti na suho, ker bočejo podpirati ruski vpliv v Abesiniji. Neguš pričakuje Ašinova čez Assuah.

Iz Rima javlja „Pol. Corr.“: **Gladstone** je opustil načrt, da bi obiskal Rim in prosil pri papežu za avdijenco. Zasebno je naznanil svojim prijateljem, da napoljsko obnebeje jako dobro dé njegovemu zdravju, zaradi tega bo pa tudi do svojega odhoda ostal v Napoli. Sodi se pa mnogostranski, da zabrajujajo Gladstone-u politični vzroki obisk Rima, ker ne more iti v Rim, ne da bi prosil sv. Očeta za avdijenco; ta sestanek pa bi vzbudil v prsih njegovih irskih prijateljev nade, katerih ne bi mogel izpolniti niti on niti Vatikan.

Španjska kraljica je rekla pri sprejemu poslancev, da bo zvesto hranila oporoko svojega nepozabnega soproga ter nadaljevala svojo nalogo, ker si hoče s tem pridobiti ljubezen naroda in vredno oceno v zgodovini. — V Madridu so predčera zgrabili dva zločinci, katerih eden je ravnokar hotel zažgati petardo; pri drugemu so našli štirideset dinamitnih patronov.

Rumunska zbornica se je pričela dné 23. t. m. posvetovati o Blarenbergovem preslogu, da se zopet uvedejo prosta pristanišča v Brajli in Galacu. Vlada je zoper ta nasvét. Dné 24. t. m. se je izjavil minister zunanjih zadev, Carp, da bi prosti luki koristili le onim državam, ki niso sklenile trgovinske pogodbe z Rumunijo, one države pa, ki hočejo to storiti, tirjale bi take pogoje, katerih ne bi mogla Rumunija sprejeti. Verjetno je, da bo predlog zavržen. Poroča se, da namerava v tem slučaju odstopiti predsednik Catargiu. — Tudi v Rumuniji se bo poostrila služba enoletnih prostovoljcev. Vojni minister namerava predrugičiti dotično postavo: 1. Služba se podaljša od 6 mesecev na eno leto. 2. Enoletniki morajo zadnje tri mesece obiskavati posebne tečaje v vojaški šoli. 3. Častniški izpit se mora napraviti v zadnjem službenem letu. 4. Prostovoljniki, ki ne napravijo izkušnje, morajo služiti še tri mesece. 5. Ako po tej pretečeni dobi zopet propadejo pri izpitu, prestavijo se v rezervo kot sergenti.

Egiptski ministerski svet je sklenil sestaviti posebno komisijo, ki se bo posvetovala o vprašanji, kakó naj se obdačijo inozemski obrtniki. — Bok za veljavnost egiptskih mešanih sodišč poteče z dnem 1. februarja t. l. Dosedaj so belgijska, angleška, italijanska, ruska in španjska vlada pritrdile nasvétu egiptskega ministerstva, da se veljavnost teh sodišč podaljša za novih pet let.

Lzvirni dopisi.

Iz Črnega Grabna, 23. jan. V zadnjem poročilu o žalostni smrti upokojenega nadporočnika gospoda Kro pivška blizu Vranskega sem bil izrazil sumnjo, ni li morebiti kako hudodelstvo krivo njegove smrti. In res, nehoté se človeku vriva misel, kako bi bil tako daleč od velike ceste zašel na samotno stezo? Kako je mogel kar tako zmrzniti mladi, komaj 37letni, zdravi, čvrsti mož, ki je bil tudi dobro oblečen? Ko bi bil toliko vinjen, kakor nekateri menijo, bi li bil mogel srečno priti čez vodo po brvi, ker so ga to stran vode suhega našli? In če tudi vzamemo, da je bil opit, moremo-li misliti si, da bi se zdravi, čvrsti mož, kakor je bil zadnji čas, tako hudo pobil na ravnem, da bi obležal in zmrznil? Mislečemu človeku vzbujja sum tudi to, da se je tako silno mudilo kar brez preiskave hitro zagrebsti ga.

Mnogo se pri nas govori in ugiba o tem žalostnem dogodku, ker rajnik je bil res blag človek, obče priljubljen in vzgleden župljan. Toliko je gotovo, da je rajni hotel v gostilni „pri Šentaku“ prenočiti. K nesreči so imeli tu baš isti večer neko večerno veselico; po nekih besedah so si prišli navskriž in okoli polnoči postavili so g. Kropivška pod kap. In od takrat je zginil. Splošno mnenje je, da so ga na ulici lopovi pretepli ter na pol mrtvega zavelkli v stran, kjer je revež onemogel in zmrznil.

Take pomisleke je imela menda tudi gosposka v Celji, ker je ukazala posebni komisiji danes 23. t. m. truplo izkopati, ter je preiskati. Vspeh te preiskave nam še ni znan. Nadejamo se pa, da se hudobnežem pride na sled ter jih zadene zaslužena kazen.

Rodoljuba pa mora srce boleti, da se zadnji čas po slovenskem Štajerju tako gosto grozna zločinstva dogajajo. Ni-li to sad nemške kulture iz nemške liberalne šole, kjer se z nemško gramatiko dragi čas trati, blaženje srca v maternem jeziku in v verskem duhu pa zanemarja?

Izpod Gore, 23. januarija. (Razne stvari.) Vsega milovanja vredni so ljudje v krajih, kjer hude kóze razsajajo. Pri takih bolnikih naj bode v sobi primerna gorkota 12—14° R., in bolnikom

treba je postrežbe. Paziti je, da bolnik sam ne odpre okna; kakor hitro se prehladi, kóze potegnejo na možgane in je po njem. Zdravila aleopati nimajo nobenega, homeopati rabijo z velikim vspehom akonit 24, variolin 30. Da se kóze nalezejo po kužnem zraku, je gotovo, in sicer se kužne bolezni nalezejo od kužnih bolnikov in kužnih mrličev. Zato je vlada modro ukrenila, da se taki mrliči hitro prenesó v mrtvašnico, kjer ostanejo postavni čas — 48 ur. Take mrtvašnice so jako potrebne in koristne vže zaradi kažnih mrličev, pa tudi zaradi obdukcij (raztelesovanja), ki se morejo vršiti ondi, ne da bi trebalo na prostem pokopališču. Mrtvašnice pa služijo tudi občinam, da ondi lahko popotne tujce, ki v kaki občini umrjó, v mrtvašnico položé. Na Kranjskem je 272 župnij, pokopališč je pa še veliko več, ker se ne le pri vseh župnijskih cerkvah, ampak tudi pri mnogih podružnicah nahajajo, torej se sme računati, da je nad 500 pokopališč. Večidel je tudi mrtvašnica na pokopališču; na mnogih krajih pa ni še mrtvašnic in želeti je, da bi se skoro vže napravila na vsakem pokopališču.

Ali neki drugi nedostatek gre tu omeniti, namreč, da ni pečí v mrtvašnicah, ki jo pa postavna določba zahteva, — a sevéda župani se protivijo tej zahtevi, ali pa ne brigajo zánjo.

V kranjski deželi je komaj 20 pečí v vseh mrtvašnicah, in ta napaka je pomisleka vredna. Oni se pokladajo letošnjo zimo mrliči, ki so za kužnimi boleznimi umrli, kakor so: davica, škardlatinka, kóze i. dr. Če pa kužnega mrliča tje denemo, skrbimo zá-se, ker se varujemo sami bolezní, a za mrliča ne skrbimo dovolj, če ga v mrzlo mrtvašnico položimo, kjer gotovo zmrzne, torej se ne more oživiti, ako bi bil tudi še živ (navidezno mrtev) iz hiše prenešen na pokopališče. Vendar se bere, da je marsikdo bil na videz mrtev, v resnici pa živ — prenešen v mrtvašnico, kakor se je zgodilo pred nekimi meseci v lj. mrtvašnici, kjer so kózovega mrliča našli drugo jutro na obrazu ležečega. Postavna določba, naj mrlič 48 ur bode položen na odru ali v mrtvašnici, predno se pokoplje, ima le tedaj svoj pomen in tudi svoj namen doseže, če mrlič leži v gorki, zakurjeni mrtvašnici. A letošnjo zimo nam mrliči po mrtvašnicah kar vsi od kraja zmrzujejo. Namen teh vrstí je, opozoriti našo slavno deželno vlado na to napako, in zanašati se smemo, da bode ona vse potrebno ukrenila, da se bodo še to zimo pečí postavile po mrtvašnicah in tudi takrat kurile, ko bode v nji ležal kak mrlič.

Mimogredé omenim tudi potov in cest. Ceste so državne, okrajne in občinske. Državne ceste so pač dobre, ker se dobro posipljejo in jih za to postavljeni služabniki oskrbujejo.

Kar zadeva okrajnih cest, so večidel precej dobre, boljše bi bile pač, ko bi bil nastavljen kak služabnik, ki naj bi vsaj jedenkrat na mesec nekoliko razdrte in od vode raztrgane ceste poravnal. Najboljše okrajne ceste so one kranjskega okrajnega glavarstva, za kar gre zasluga pokojnemu glavarju Derbiču. Med najslabše ceste se šteje ona cesta, ki spaja Tržič z Radovljico, in sicer ne vsa proga, ampak le ona proga od takoimenovanega „hudega grabna“, od Hudneka do Begunj, in tudi skoz Begunjsko vás do Jožoveca. Na tej progí cesta preveč visi in po zimi je vže marsikak vóz zdrčal pod cesto v dolino ter se je vže marsikatera nesreča zgodila; vrh tega je ta cesta precej zanemarjena.

Le nekoliko še o občinskih cestah in potih. Te ceste občine oskrbujejo. Občinska pota ali ceste se dajo v štiri razrede uvrstiti: dobre, srednje, slabe in prav slabe. Dobrih je le prav malo, srednjih je nekaj več, slabih pa prav veliko, in precej veliko tudi prav slabih, takih namreč, da mora človek paziti, ko po njih hodi ali se vozi, sicer si lahko nogo zvije, ali se lahko z vóza zvrne in poškoduje.

Dosti je takih potov, da bi se človek, kakor ljudje pravijo, kmalu ali lahko ubil.

Ta napaka slabih občinskih cest je po celi deželi razširjena. V tem oziru opozarjamo naš slavni deželni odbor na to okoliščino in uverjeni smo, da bode slavni deželni odbor, ki rad pomaga, kjer je treba, tudi vse potrebno ukrenil, da se občinska pota in ceste, ki so zares opuščene in zanemarjene, za gotovo in do dobrega popravijo.

Slavni deželni odbor si bo na ta način hvaležnost prebivalcev kranjske kronovine pridobil.

Iz Prage, 22. januarija. V nedeljo popoldne vršilo se je letno občeno zborovanje „Ustřední Matice školské“ pod predsedništvom dr. Riegra. Tajnik prof. Frt. Táborový je prečital najprvo izvestja o delovanji matičnem za minolo leto. Izvestje razdelilo se je tiskano med člane, kojih je bilo mnogo prisotnih.

Ker sem pa vže v prejšnjih dopisih nadrobno poročal o matičnem delovanji, omenim naj danes, da ima „Matica školská“ skupaj v svoji oskrbi 106 šol, med njimi 2 gimnaziji, 28 obč. šol in 30 varovalnic na Češkem, Moravskem in Silezijskem. Največ toži poročilo o češki gimnaziji v Opavi; vžlic vsem prošnjam, deputacijam in govorom naših poslancev v drž. zboru vendar še dandanašnje opavska gimnazija ni podržavljena, ni ne dobi državne podpore, in vendar je imela v petih razredih 247 dijakov. Vrhu tega imajo pa silezijski Nemci pet državnih gimnazij, druga polovica silezijskih stanovnikov, Čehi in Poljaci, niti jedne!

Bolje se godi gimnaziji v Ogerski Hradišti, ker je ministerstvo postavilo v proračun za letos 4000 gld. podpore. Bil bi to nekak prehod v drž. upravo nasproti neprírojenosti šolskih razmer na Moravskem, kjer je za tri četrtine stanovnikov čeških samo 7 gimnazij in 3 realke, za jedno četrt nemških stanovnikov 12 gimnazij in 12 realk. Zanimivo je dalje, kakor izvestje matično slóve, da je gimnazija brojila v 4 razredih 292, nemška državna gimnazija v Ogers. Hrad. v 8 razredih 205 dijakov.

Kar se tiče varovalnic ali „malih“ šol, te prospevajo vse vrolo, a žal, da večina otrok v opavskih varovalnicah gre potem v nemške šole. Na vseh maličnih šolah bilo je v minolem letu 7582 otrok, a nemških niti jednega, v čemur se „Matica školská“ načelno loči od „Schulverein“-a. V službi „M. š.“ je 225 oseb, na pr. ravnateljev, učiteljev, poučiteljev in učiteljic, remunerovanih katehetov, itd.

Prejemki iznašajo 220.179 gld. 16 kr., izdatki 223.610 gld. 77 kr.; svojo imovine ima „M. škol.“ povsem 258.212 gld. 87 kr.

Po odobrenem poročilu spregovoril je dr. Rieger rekoč: „V istini smemo zadovoljni biti z vspehi, koje je „Osrednja Matica školská“ dosegla s svojim delovanjem. In vsak presodni čitatelj iz izvestja podanega mora priznati, da so se novci, katere je podarila požrtvovalnost narodna, porabili v istinite potrebe narodne, osobito v ubožnejših krajih. Pač je karakteristično, da je povsem za češki delavski ljud ustanovila „M. š.“ potrebno šolo, da bi bili otroci njegovi oteti svojemu narodu. To je osobito v krajih, kamor so ga poklicali nemški obrtniki v svoje zavode, toda za izobraženje tega ljudstva se oni ne brigajo — nasprotno jim hoté s silo zabraniti vhod do izobraženja njih dece v materinem jeziku. (Výborně!) Mi s tem nočemo poslovaniti Nemcev ali jih „bohemisovati“, mi hočemo samo deca svoja ohraniti svojemu narodu! Vendar politični neprijatelji ne prestanejo natolcevatí „O. M. š.“

Odkoderkoli drugod bi nam prišla kaka pomoč, vže bi iz tega kovali politični kapital. Dasi domače zakonodajstvo naše prepoveduje zvezo s tujimi društvi, je vendar javna tajnost, da „Schulverein“ podpirajo iz Nemčije z mnogimi tisoči! Ko bi mi dobivali podporo od drugih slovanskih narodov, bilo bi to v očeh naših neprijateljev zločin, (Výborně) ako pa „Schulverein“ dobiva peneze iz Berlinu, je to vse v redu!“ — Dalje dé dr. Rieger, da pomiluje nemškega vseučilišča prof. g. Knolla, sicer izobraženega moža, da se ni sramoval pripovedovati bajke v nemški kazini o 30.000 gld., koje je poslalo blagotvoriteljno društvo v Moskvi „Matici školski“.

Svoj govor končuje pa govornik: „Poslanci naši so se potrudili, kar móči, da se šolstvu obrne na bolje; to se je tudi zgodilo, a boriti se je s težkimi razmerami. Ne vlada, ne uradni organi ne mogó nakrat vse učiniti, kar bi hoteli. Naše tožbe in težuje spoznali so šolski svéti za opravičene, dá, celó naučno ministerstvo, ali kaj pomaga, ko nemške občine z najskrajnejšimi sredstvi rujejo zoper nas. V tem oziru je rešitev naša v zakonodajstvu, in samo s požrtvovalnostjo in vstrajnostjo dosejemo do cilja na našem potu!“ (Splošna pohvala.) Predsednikom je bil potem izvoljen dr. Rieger.

Dopoludne se je pa na Streliskem otoku vršil ljudski shod, ki je imel obravnavati delavske kamore. Večina zborujočih bili so praški érkostavei in tiskarji, med njimi poslanec dr. Engel. Prvi

spregovoril je občan Körber ter trdil, da ustanova o delavskih kamorah bi ne bila koristna za delavce, volitev ekspertov ali veščakov tudi ne. Med njimi so bili poprej nekateri delavci, a ti postali so samostojni obrtniki in se torej ne morejo ogreti za delavce. Bolje nič, nego take delavske zbornice. Občan Šturm grmel je zoper bogataše, ki živijo od delavskih žuljev, ter nazivlje delavske kamore trde, gole kosti, katerih še pes ne razgrize. Za toliko milijonov ljudi v Avstriji ima sedeti v državnem zboru 9 poslancev, za bogataše jih je pa kar na stotine. Poslanec Engel oba govornika zavrača; zakonito se tu priznava četrti stan ljudski, in vsaka reč mora se graditi pri temelji itd.; toda vse bob ob steno, ker je bil ves shod prošinjen neko razdraženostjo. Na to je bila vsprejeta resolucija, da se odklonijo delavske kamore.

Zanimiva bila je druga točka vsporeda: „Politične stranke in naše časopise.“ Predsednik shoda in zaupnik pražkih tiskarjev, Linhart, omenja poslednji štrajk pražkih črkostavcev, in opominja delavce, naj se ne drže nobene politične stranke, temveč svoje politične delavske stranke. Govornik Ballenberger prične: „Gosp. dr. Julij Grégr...“ komisar ga ne pusti dalje govoriti. Govornik zopet prične: „Mladočeška žurnalistika ima glasila, zaradi kojih so bili posebno udani pražki tipografi tej stranki. Ko so se v Belgiji puntali premogokopni in rudniški delavci, objavljali so „Národní Listy“ dolge članke o složnosti teh trpinov; toda ko je nedavno nastal štrajk med stavci, tu je g. dr. Jul. Grégr...“ komisar ga zopet opominja. — Govornik nadaljuje: „... tu je vodja mladočeške žurnalistike one stavce, koji so že 27 let delali pri njem in so vsled tega onemogli, zapodil na ulico. (Sram ga bodi!) A ne še dosti. Neki šaljiv list je prinesel še podobe, na kojih smo bili narisani z zlatimi prstani in verižicami in debelimi trebuh. Da, g. dr. Julij Grégr spojil se je z malimi tiskarnami...“ Komisar: „Shod je razpuščen.“ In shod se je razšel.

Zvečer istega dne je pa prominol jeden najstarejših členov češkega deželnega zbora, gosp. Fr. Fáček, deželni poslanec, c. kr. beležnik in okr. starosta v Jindřichovem Hradci za mrtvoudom v hotelu „Nadvojvoda Štepan“ v 62. letu svoje starosti. Pokojnik bil je marljiv delavec na narodnem polju in neustrašen bojovnik za prava svojega naroda. Nekoliko let bil je Fáček tudi vrednik „Právnicka“. Poslanec je bil v deželnem zboru že od šestdesetega leta; odlikoval se je zlasti v okrajnih in občinskih zadevah, kakor predlog njegov o premembi občinskega volilnega reda, takozvana „lex Fáček“ spričuje. Slava torej vrlemu možu!

A tudi tam onkraj morja pokosila je nemila smrt 22. decembra 1888 župnika veleč. gosp. Fr. Mikoto v Spillville v veliko žalost svojih čeških župljanov. Pokojnik se je porodil leta 1833 v Purkarcu v budjejeviški škofiji; za duhovnika posvetil ga je leta 1857 pokojni vladika Jirsák. Po 10letnem kapelovanju v budjejeviški škofiji zapustil je Evropo na prošnjo katoliških Čehov v Ameriki in je upravljal naselbino Spillville, kjer je zgradil cerkev in ustanovil šolo. Pokojni Mikota, ki ima sorodnike tudi na Slovenskem — menda baš v Ljubljani — bil je vnet in vesten duhovnik, in je ustanovil dva češka katoliška lista v Ameriki, najprej „Katolický Noviny“ v Chicagu in pa „Hlas“ v St. Luisu. Vsi ameriški Čehi obžalujejo smrt tega vzornega rodoljubnega svečenika.

Iz Kolovrata, 25. jan. Župnijo kolovraško je zadela bridka zguba; ondotnega dušnega pastirja gosp. župnika Andreja Pogoreleca pokopali smo 24. t. m. Ranjki je bil rojen v Sodražici 12. nov. 1839, v mašnika posvečen je bil 31. julija 1866; župnik v Kolovratu je bil od 1880. leta. Bil je rajni dobrosrčen in veselega duha; prav svojemu očetu podoben, koji je 75letni starček v dan pokopa svojega duhovnega sina svojo bridko žalost in žalost zbranih duhovnih tovarišev ranjkega vedel tolažiti s prav razvedrilnimi razgovori. Po dolgi bolezni, v kateri je zmirom še skrbel za župljane svoje in še pred tednom daroval sveto mašo, pobrala ga je smrt 22. prosenca ob 1/27. uri zjutraj, potem ko je bil previden s svetimi zakramenti ter oskrbel tudi svoj testament. Vsi zapisniki pričajo, kako reden in skrben duhovnik je bil rajni. Po pravici je torej rekel preč. g. dekan F. Kajdiž: „Neusmiljena smrt! zakaj si napravila zopet veliko vrzel v vrsti dušnih pastirjev, ki jih zdaj tako manjka v naši škofiji.“ Svetost, vrednost, častitljivost pa tudi odgovornost duhovskega stanuja je preč. g. dekan lepo slikal na

podlagi znamenj duhovskega stanu na mrtvaški krsti: kelih, zaprte mašne bukve, štola in sveti križ. Naj bi pač ljubeznjive, prisrčne in ginjive besede gosp. dekana, ki jih je govoril vernemu ljudstvu pri prvem pokopu duhovnika moravske dekanije, ostale v živem spominu ter bi vedli ceniti vrednost in čast dobrih dušnih pastirjev. Dobri in vestni dušni pastirji so narodu gotovo velika dobrota. Žalostno bi bilo z našim milim narodom, če bi se posrečilo sovražnikom cerkve vzeti ljudstvu spoštovanje in zaupanje do dušnih pastirjev. Bog varuj, da bi bilo res vseč ljudstvu našemu časnikarstvo, kojemu je namen grditi duhovnike in škofo. S takim gradivom menda ne bodo še vlovili psevdoprijatelji naroda veliko naročnikov in denarja, naj brusijo, kakor hočejo. Narod naš naj nikdar ne zakrivi vresničenja Gospodovih besedi: „žetev velika, delavcev malo!“ Zaj je že pomanjkanje občutljivo; in r. g. Pogorelec je že v tem letu šesti duhovnik, ki mu kličemo: R. i. p.!

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je daroval za zvonove v Vogrēah na Koroškem 100 gl. d.

(Deželni zbor kranjski) je v 17. seji dne 22. okt. m. l. sprejel postavbo gledé oskrbovanja in plačila katehetov na javnih ljudskih šolah. Presvetli cesar ni potrdil te postave, ker se je v § 5. vladne predloge premenila določba gledé ustanovitve novih veroučiteljskih služb, o kateri razsoja deželna šolska oblast dogovorno z verskim nadoblastvom in deželnim odborom. Po vladnem načrtu bi se morali dotični oblasti le zaslúšati.

(Ogenj.) Danes po noči je začelo goreti v prodajnici gosp. J. Schläfferja na šentjakobskem trgu; ogenj so zapazili še-le zjutraj po 5. uri. Kako se je pripetila nevarnost, ni znano; sumi se pa, da se je najprvo vnela pisarna, ker niso zvečer pogasili žrjavice v peči, ki stoji poleg pisalne mize. Požarna bramba je kmalu prihitela na pogorišče, akoravno ni streljal na Gradu, ker se vsled teme in megle ni mogel videti niti plamen niti dim, ter je častno kakor vselej rešila svoj nalog. Zjutraj ob 1/29. uri je bil ogenj pogašen. Nevarnost je bila velika za celo hišo, a k sreči je bil obok dosti močan, da se ni mogel ogenj razširiti v prvo nadstropje. Gospod Schläffer ni bil za blago zavarovan ter ima škodo več tisoč goldinarjev.

(Deželno gledališče v Ljubljani.) Deželni inženir g. Hraskey in arhitekt g. Walter sta si ogledala gledališča na Dunaji, v Pragi in Brnu ter izdelala načrt za kranjsko deželno gledališče. Načrt leži na ogled danes in jutri v pisarni deželnega odbora. V ponedeljek se bodo veščaki posvetovali o tem načrtu ter o doposlanem načrtu nekega dunajskega arhitekta, rodom Ljubljančana.

(Krajni šolski svet v Sori) je v seji dne 20. t. m. izvolil predsednikom prijatelja šoli in dobrotnika šolske mladine č. g. župnika Frana Porento.

(Učiteljska konferencija ljubljanske okolice) se je vršila dne 16. t. m. Konferencije se je vdeležil tudi g. c. kr. okrajni glavar Mahkot. Novi okr. šolski nadzornik g. Tomšič je s toplimi besedami povdarjal važnost učiteljskega stanu ter priporočal strogo izvrševanje dolžnosti. O točki: „Kako naj učitelj po svoje pripomore, da bi se učiteljski stan bolj spoštoval“ sta poročala gg. Lovšin in Pirc. Ko so bile končane tudi ostale točke, bila je volitev v okr. šolski svet. Izvoljena sta bila gg. Govekar in Gregorin.

(Razstava podob) pričela se boče jutri v redutni dvorani, vsak dan od 10. ure dopoldne do 4. ure popoldne. Vstopnina znaša 20 kr. Razstavljenih je osemdeset podob.

(Povožen.) Sinoči okoli najjste ure je tovorni vlak povozil na tukajšnjem kolodvoru južne železnice Martina Dolšaka, kateremu je na ledu spodletelo pri skopčanju vozov. Nesrečežu je vlak strl obe nogi; prenesli so ga takoj v bolnišnico.

(Posojilnica v Celji) ima svoj občni zbor jutri dne 27. t. m. ob 3. uri popoldne v čitalnični dvorani s sledečim dnevnim redom: 3. uri popoldne v čitalnični dvorani s sledečim dnevnim redom: 1. poročilo načelnikovo; 2. poročilo nadzorstva; 3. odobrenje računov; 4. razdelitev čistega dobička; 5. predlogi o prenaredbi dravil; 6. razni predlogi.

(Učitelji postojnskega okraja) so izvolili kot svoja zastopnika v okrajni šolski svet za prihodnjih šest let gg. Dimnika in Zarnika. Za prihodnjo

deželno učiteljsko konferencijo so bili izbrani gg. Jakob Dimnik, Štefan Tomšič in M. Zarnik.

(Čitalnica vipavska) priredi v spomin V. Vodnika dne 3. svečana t. l. veselico z naslednjim vsporedom: 1. Slavnostni govor. 2. Vašak: „Moj dom“ (poje moški zbor). 3. S. Gregorčič: „Naš čolnč otmimo“, deklamacija. 4. H. Volarič: „Rožica rožic“ (čveterospev). 5. Kosta-Trifković, V. Eržen: „Pol vina, pol vode“; vesela igra v jednom dejanji. 6. Eisenhut: „Na straži“ (zbor s samospevom za bariton). 7. Viljem Frerking: „Prijetno iznenađenje“, burka v jednom dejanji. 8. Ples. Pri plesu in med točkami svira znani sekstet Peinelov. Vstopnina za osebo 30 kr., sedež 20 kr., za ples 1 gl. Začetek ob polu osmi uri zvečer. K obilni vdeležbi uljudno vabi odbor.

(Umrli) je dne 23. jan. v Mariboru g. Anton Ogrinz, c. kr. okr. glavar v pokoji.

(V celovski kupčijski zbornici) so se zopet posvetovali o ljubelski in turski železnici. Gornji Korošci so govorili za železnico čez Turo, češ, da bo veliko Nancev iz „rajha“ prišlo denar trosit na Koroško. Spodnji Korošci pa so povdarjali ljubelsko železnico. Sklenili so konečno prositi vlado, da bi šla železnica čez Borovlje, Ljubel, Loko in Razdrto do Trsta.

(„Pouka u gospodarstvu za preparandije.“) To je naslov novi knjigi, katero je spisal naš rojak gosp. Fran Kuralt, tajnik hrvaškega gospodarskega društva v Zagrebu. V njej razpravlja pisatelj o vinorejstvu, kletarstvu in sadjarstvu. Temeljitemu pouku je pridjanih 268 slik v pojasnilo. Slike so krasne, sploh vsa vredba knjige. Posebno temeljita je razprava o kletarstvu. Priporočamo knjigo našim gospodarjem, ki umejo bratski nam jezik hrvaški. Knjiga velja 1 gl. in se dobiva pri gosp. pisatelju v Zagrebu.

(Pevsko društvo „Odmev“) v Kropi boče dne 2. februarija priredilo veselico s petjem in godbo.

Telegrami.

Dunaj, 26. januarija. „Wiener-Zeitung“ objavlja postavbo o pomnožitvi vozil na državnih železnicah. Po novjših madridskih poročilih se gre le za lahko slabost kraljičino, kajti zdravje njeno je stalno dobro. V navzočnosti nadvojvode Karola Ludovika, dunajskega župana, županov iz predmestij in redarstvenega načelnika se je danes povodom cesarjeve slavnosti od avstrijskih lekarinarjev ustanovljeni kemični laboratorij za preiskovanje živeža slovesno otvoril. Predstojnik gremija, Waldheim, je v kratkem narisal namen ustanove, spominjal se je hvaležno blagih dobrotnikov in pospeševalteljev ter je mej živahnim pritrjevanjem cesarju zaklical „hoch“. Župan Uhl se je v imenu občine zahvalil za ustanovitev podjetja, ki tako odlično koristi prebivalstvu. Zaščitnik nadvojvoda si je dal navzoče predstaviti ter se je po odhodu pohvalno in simpatično izrazil o zavodu.

Vratislava, 26. januarija. Pri ožji volitvi v državni zbor je bil izvoljen socijalista krojaški mojster Kühn.

Umrli so:

24. januarija. Marija Kozamernik, črevljanjeva hči, 5 let, Židovska steza št. 4, škarlatica. — Janez Sicherl, davkarski pristav, 64 let, Pred Škofjo št. 22, pleuritisa.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrišna na 24 ur v mm	
25	i. u. zjut.	743-3	-16 8	sr. svzh.	oblačno	0-00
	2. u. pop.	742 4	- 6'4	"	jasno	
	9. u. zveč.	744-3	-10 2	"	"	
Srednja temperatura —11'1° C., za 9'3° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

26. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 80 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	83 „ 35 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta . . .	110 „ 90 „
Papirna renta, davka prosta	98 „ 35 „
Akcije avstr.-ogerske banke	888 — „
Kreditne akcije	312 „ 70 „
London	120 „ 70 „
Srebro	— — „
Francoški napoleonid.	9 „ 54 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 67 „
Nemške marke	59 „ 12 1/2 „

Na najnovejši in najboljši način
umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckega (čevljarskega) mostu,
I. nadstropje. (50-13)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagodena prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse
v njej stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot
znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so oljnatne barve
v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem
lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše
nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Drkalice v veliki izbiri, ognja in tatvine varne blagajnice in tudi kasete

iz slovite tovarne (7-5)

C. Polzer & Comp.,

kuhinjsko opravo, in ravnotežne
tehtnice, peze, kakor sploh

železnino
ponuja najceneje

FRANC TERČEK,

Ljubljana, Valvazorjev trg št. 5.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

J. Pserhofer-jeva

Iekarna na Dunaji, Singerstrasse 15,
„Zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej „Univerzalne kroglice“ imenovane, zaslužijo po-
slednje nazivanje s popolno pravico, ker res je ni skoro boleznih, pri
katerej bi ne bile že na tisočkrat te kroglice pokazale svojega čudovitega učinka. V najtrdo-
vratnejših slučajih, ko so se zaman rabila druga zdravila, so te kroglice mnogobrojokrat popolnoma ozdravile. 1 škatljica s 15 kroglicami
velja 21 kr., 1 zvitek s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr.

Če se poprej pošlje denar, stane s poštnine prosto pošiljati vred: 1 zvitek kroglice 1 gld. 25 kr., 2 zvitka
2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. —
(Manj nego jeden zvitek se ne pošlje.)

Pristne kroglice so le one, katerih nakaznica ima imenski podpis J. Pserhofer-jev in katere
imajo na pokrovu vsake škatljice isti imenski podpis s rdečo barvo.

Nebrojno pisem je došlo, v katerih se zahvaljujejo konsumenti teh kroglic za svoje ozdravljenje po najrazlič-
nejših in težkih boleznih. Kdor jih je le jedenkrat poskusil, priporoča jih dalje.

Tu navedemo le nekaj zahvalnih pisem:

Schlierbach, 17. febr. 1888.

Vaše blagorodje! Udano podpisani prosim, da mi
zopet pošljete štiri zvitke vaših koristnih in iz-
vrstnih kri čistilnih kroglic.

Spoštovanjem

Ig. Neureiter, praktični zdravnik.

Hraše pri Smedniku, 12. sept. 1887.

Blagorodni gospod! Božja volja je bila, da so mi
prišle Vaše kroglice v roke, in sedaj Vam pišem, kak
vsepah da so imele: Prehladila sem se bila v otročji
postelji, tako, da nisem mogla opravljati več dela svo-
jega, in bila bi gotovo že mrtva, da me niso rešile Vaše
čudovite kroglice. Bog blagoslovi Vas tisočkrat. Zaupam,
da me bodo kroglice Vaše popolnem ozdravile, kakor
so drugim k zdravju pomagale. Terezija Kulfič.

Dunajsko Novo Mesto, 9. dec. 1887.

Vaše visokoblagorodje! Najtoplejšo zahvalo izrekam
v imenu 60letne tete svoje. Trpela je za kroničnim ka-
tarom v želodcu in vodenico. Življenje bilo jej je muka
in mislila je, da je že izgubljena. Slučajno je dobila
škatljico vaših izvrstnih kri čistilnih kroglic, in je
ozdravela, ko jih je dlje časa rabila.

Spoštovanjem

Jozefa Weinzettl.

Ozebljinski balzam J. Pserhofer-ja,
že več let priznan
kot najboljšo zdravilo proti ozebljini vsake vrste, kakor
tudi proti zastaranim ranam. 1 lonček 40 kr., s
frankovano pošiljati 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti kr-
čevitemu kašlju itd. 1 ste-
klenica 50 kr.

Amer. mazilo proti protinu,
najboljše sredstvo pri vseh protinskih in revmatičnih
boleznih, trganji po udih, isiji, trganji po ušesih itd.
1 gld. 20 kr.

Prašek proti potanju nog.
Cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.

Balzam za gušo, najboljšo sredstvo proti
napanjanju vratu. Jeden
flacon 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice)
proti sprijenemu že-
lodecu, slabemu prebavljanju, vsakovrstnim trebušnim
boleznim, najboljše domače sredstvo. Steklenica 22 kr.

Razen tu navedenih preparatov so v zalogi vse v avstrijskih listih objavljene domače in inozemske farma-
cevtične specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in cenno preskrbe.

Pošiljate po pošti se najhitreje izvrše proti predpošiljati zneska, večje naročbe tudi proti poštnemu
povzetju.

Ce se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), poštnina mnogo manj stane, kot pri pošiljatih s
povzetjem. (12-6)

Največ zgoraj imenovanih specialitet se tudi dobiva v Ljubljani pri gg. lekarjih G. Piccoli in J. Swoboda.

Angleški čudoviti balzam,

1 steklenica 12 kr., 12 steklenic 1 gld. 20 kr.

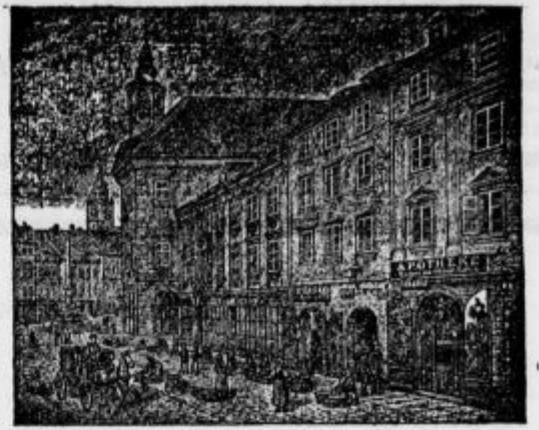
Fijakarski prašek, proti kataru, hri-
pavosti, kašlju itd.
1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljati 60 kr.

Tonnochinin - pomada J. Pser-
hofer-ja,
najboljše sredstvo, da lasje hitreje rastejo. 1 lonček 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a,
ki se je že večkrat
pokazal za dobro zdravilo, če se kdo udari ali vbode,
pri ulesih na nogah in trdovratnih bezgavkah, bo-
lečih krvavih žuljih, črvi v prstu, pri ranjenih in
vnetih prsih, protinskih tokih in jednacih boleznih.
1 lonček velja 50 kr., s frankov. pošiljati 75 kr.

Univerzalna čistilna sol
A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače sredstvo proti
nasledkom težkega prebavljanja, kot: glavobolu, omo-
tici, krču v želodcu, zgagi, zlatej žili, zaprtju itd.
1 paket velja 1 gld.

Očesna esenca Romershausen-a. 1 ste-
klenica 2 gld. 50 kr., pol
steklenice 1 gld. 50 kr.

Lekarna Trnkóczy,

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem Mestnem trgu,

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža
zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih
zahval o naših izbornih skusenih domačih zdra-
vilih. Lekarna Trnkóczyjevih firm so: Na Du-
naji dve (in kemična tovarna), v Gradci (na
Štajarskem) ena, pa ena v Ljubljani. P. n. ob-
činstvo se prosi, ako mu je na tem ležeče, da
spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi,
da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkóczy**
poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STUCK 20

katerim se ima na tisoče ljudi
zahvaliti za zdravje, imajo iz-
vrsten vseh pri vseh boleznih
v želodcu in so neprekosljivo
sredstvo zoper: manjkanje
slasti pri jedi, slab želodec,
urák, vetrove, koliko, zlate-
nico, bljuvanje, glavoból,
krč v želodcu, bitje sreca,
zabasanje, gliste, boleznih na
vranel, na jetrih in zoper
zlato žilo. 1 steklenica velja
20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov
samo 8 gl.

Svarilo! Opozar-
jamo, da se tiste istinite ma-
rijacejske kapljice dobivajo
samo v lekarni Trnkóczy-ja
zraven rotovža na velikem
Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odločno najboljše zdravilo zoper
protin ter revmatizem, trganje po
udih, bolečine v križi ter žicah, ote-
klino, otrpnele ude in kite itd., malo
časa če se rabi, pa mine popolnem
trganje, kar dokazuje obilno zahval.
Zahteva naj se samo „cvet zoper
trganje po dr. Maliču“ z zraven sto-
ječim znamenjem. 1 stekl. 50 kr. tucat
4 gl. 50 kr.

Ce ni na steklenici zraven stoječega znamenja,
ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Seligmartl.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljše zoper kašelj, hri-
pavost, vratoból, jetiko, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl.
56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kričistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so
že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega
telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu,
jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden
zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto
najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najboljše pri vseh
boleznih krav, konj in prašičev.

Konje varuje ta štupa
trganja po črevih,
bezgavk, vseh na-
lezljivih kužnih bo-
lezni, kašlja, plju-
nih in vratih bo-
lezni ter odpravlja
vse gliste, tudi vdru-
žuje konje debele,
okrogle in Iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka.
Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr.,
5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za
konje, pomaga pri
pretégu žil, ote-
kanji kolen, kopti-
nih boleznih, otrp-
nenji v boku, v križi
itd., otekanji nog,
meurjih na nogah,
Izvinjenji, tišanji
od sedla in oprave,
pri sušeli itd. s kratka
pri vseh vnanjih bo-
leznih in hlbah. Steklenica z rabilnim navodom vred
stane le 1 gl., 5 stekl. z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našeta zdravila se samo prava dobijo
v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani
zraven rotovža (15)

in se vsak dan s pošto razpošiljava.

Parno ribje olje

zoper bramorje, krvlice (rachitis), sušleo, kronične spu-
ščaže itd. itd. se dobiva v steklenicah po 60 kr. v lekarni
Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani (Dunajska cesta). — Zunanja
naročila proti povzetju izneska. — Pri večjem nakupu
rabat. (20-11)

Marijacejske kapljice za želodec, izvrstno vplivajoče pri želodčnih boleznih.

Nepresegljive pri pomanjkanju teka,
slabosti želodeca, smrdljivi sapi iz ust,
napetji, kislem riganji, koliki, pre-
hlajeni želodeca, gorečici, kamenu,
preobilnem sluzu, gnjusu in bruhanji,
glavobolu (ako ima svoj izvir v že-
lodeci), želodčnem krču, zaprtju, pre-
obloženju želodeca z jedili ali pijacami,
boleznih vsled glist, boleznih na vran-
nici in jetrah, ter zlati žili. — Cena
steklenici z navodom o rabi 40 kr.,
dvojni steklenici 70 kr.

Glavni razpošiljatelj lekarnar **Karol Brady,**
Kremžir (na Moravskem).

Marijacejske kapljice za želodec niso tajno sredstvo.
Snovi, koje obsegajo, navedene so v navodu o rabi
koji je pridejan vsaki steklenici.

Pristne dobiti so skoraj v vsaki lekarni.

Svarilo! Marijacejske kapljice za želodec se mnogo
ponarejajo. V znak pristnosti zavita mora biti vsaka
steklenica v rdečo papir, na kojem je zgorajšnja varst-
vena znamka, ter mora biti vrhu t-ga tudi še pove-
dano na navodu o rabi, ki je pridejan vsaki steklenici,
da je tiskan v tiskarni H. Guseka v Kremžiru.

Pristne so dobiti: **Ljubljana:** lek. Gab. Piccolli,
lek. Jos. Svoboda. — **Postojna:** lek. Pr. Baecareich,
— **Škofjaloka:** lek. Karol Fabiani. — **Radovljica:** lek.
Aleks. Koblek. — **Rudolfovo:** lek. Dominik Rizzoli, lek.
Bergmann. — **Kamnik:** lek. J. Močnik. — **Črnomelj:**
lek. J. Blažek. (48)

Za čas stavbe

priporoča

Andrej Druškovič-a

trgovina z železnino, Mestni trg 10,

*v velikem izboru in prav po nizki ceni okova za okna
in vrata, storje za štokodoranje, drat in cveke, samo-
kolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine
za oboke, priznано najboljši kamniški Portland- in Ro-
man-cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak,
kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in
njih posamezna dela.*

Pri stavbah,

kjer ni blizo vode neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo,
s katerimi je mogoče v malih urah in majhnimi stroški na pravem
mestu dobivati vodó; ravno tako tudi se dobivajo vsi deli za izkopane
vodnjake, železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene
cevi mesingaste trombe in ventile in železna okova.

Za poljedelstvo:

vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno nasajeni plugi in plužna, železne in lesene
brane in zobove zanje, motike, lopate, rezovnice, krampe itd.

*Tudi se dobiva zmirom sveži dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za
gnojenje polja.*

!Svoji k svojim!

Priznано najboljšše
in najcenejšše
čebelno-voščene sveče

priporoča

Oroslav Doleneč

v Ljubljani.

(10-7)

!Svoji k svojim!

Št. 45.

Razglas.

(2-1)

Pri podpisnem županstvu je
služba občinskega tajnika

z letno plačo 300 gld. izpraznjena. Prošnje s
spričevalom se imajo do 15. februarja t. l. pri
podpisnem občinskem predstojništvu vložiti in
morajo prositelji dokazati, da so v občinskem ura-
dovanju popolnoma izurjeni, slovenskega jezika v
govoru in pisavi popolnoma zmožni, zdravi in
neomadeževani. — Terja se 100 gld. jamčevine.

Na Jesenicah, dné 14. januarija 1889.

Načelnik: **Dr. Namorš.**

Št. 23.

Razpis ponudbinske obravnave.

(1)

Za stavbo nove mestne 5razredne deške ljudske šole s telo-
vadnico vred v Ljubljani razpisuje se s tem dobava

**mizarskega, ključavničarskega, pleskarskega,
steklarskega in slikarskega dela.**

Dobava stavbinskega tega dela oddaja se na podlagi načrtov,
podrobnih obrisov, proračunjene mere in stavbinskih pogojev,
kateri so pri mestnem stavbinskem uradu v pregled razgrnjeni,
dalje na podlagi uzorcev po jednotnih cenah, katere morajo gos-
podnje ponudniki sami nastaviti s številkami in z besedo v zape-
čatenih ponudbah, ki jih je oddati do 4. dné februarija meseca
letos do 12. ure opoludne pri podpisnem c. kr. mestnem
šolskem svétu.

Vsakej ponudbi pridejati je v veljavnej valuti ali v pupilarno
sigurnih vrednostnih papirjih 5% po ponujenih cenah izračunjene
skupne ponudbinske svote.

Na ponudbe, ki bi došle prekasno in na take, katere bi se
ne zlagale popolnem z navedenimi pogoji, se ne bode oziralo.

C. kr. mestni šolski svét ljubljanski

27. dan januarija 1889.

Prvosednik: **Grasselli** l. r.

Št. 314.

Razpis.

(1)

V ljubljanskem porodnišči in šoli za babice oddati je
najprej začasno za 1 leto

služba babice (porodničarce)

z letno plačo 200 gld., z aktivitetno doklado 36 gld. in petlet-
nicami po 50 gld. iz porodniškega zaklada, z letno nagrado
52 gld. 50 kr. iz učnega zaklada, in z brezplačnim stanovanjem
v zavodu.

Prošnje za to službo, katerim je priložiti diploma za babice,
krstni list, zdravniško spričevalo, svedočba o nraavnem vedenji,
dokaz že morebiti opravljane porodničarske službe, dokaz zakonskega,
vdovskega ali samskega stanu in spričevalo o popolni zmož-
nosti slovenskega in nemškega jezika naj se pošljejo

do 15. februarija 1889

ravnateljstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

Od dež. odbora kranjskega.

V Ljubljani, dné 18. januarija 1889.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.